

Espinàs, en una imatge de principis d'any. / JUANMA RAMOS

Josep Maria Espinàs torna a Catalunya amb «A peu per l'Alt Camp», un viatge «ple de sorpreses»

VALÈRIA GAILLARD
Barcelona

● Després del parèntesis de *Relacions particulars*, Josep Maria Espinàs torna a agafar les xirruques per endinsar-se pels camins de l'Alt Camp, un viatge en què retorna a Catalunya, i deixa enrere destinacions ibèriques com ara Costa da Morte, el País Basc i, l'últim, Aragó. Equipat amb el lema «tots els itineraris són bons perquè a tot arreu es pot trobar gent interessant» i una llibreta de notes, Espinàs va caminar l'estiu passat des d'Alcover fins al Pont d'Armentera en poc més d'una setmana. De tots els seus trajectes, aquest és el que introdueix més reflexions personals: «Deu ser l'edat. Aquest cop no només he observat l'exterior.»

A l'Alt Camp, l'escriptor ha trobat un paisatge en plena transformació i amb contrastos força representatius d'un món canviant, com ara una sabateria antiga, pintada de blau i amb estris d'una altra època, amb una velleta rere el mostrador, i al costat una colla de treballadors en un cotxe que pregunten la direcció de les obres del TAV: «És una escena preciosa, de pel·lícula: la botiga sembla un quadre de Vermeer. Aquests són els paisatges físics i humans que m'interessen.»

Espinàs no pregunta, sinó que s'acosta amb molt de respecte: «No cal preguntar, com feia Pla, sinó deixar la iniciativa a la gent, que al final t'acaba explicant coses.» Per això

resulta indispensable un ritme, el de l'anar a peu: «Quan vas de pressa, el teu voltant està aturat, mort. Des de la finestra del tren, per exemple, veus postals. En canvi, com més a poc a poc vas, més vida vas trobant.» Aquesta «vida que vas trobant» sempre resulta imprevisible i sorprenent. A Alcover, per exemple, coincideix amb en Francisco, un obrer que ha caigut i que ha de portar a casa, i a l'entremig es troben l'alcalde, que hi fica cullerada i insisteix que portin el ferit al CAP. Tot plegat sembla una comèdia dels Marx. «Crec que en la sèrie dels *A peu* s'hi troba de tot, narrativa, però també teatre i cinema, perquè no són cròniques pelades, sinó que intenten descobrir la dosi de ficció que hi ha en la realitat. Espinàs es queixa, però, que ha perdut la llibertat que dóna l'anonimat i això l'obliga en alguns moments a trencar l'estil. «Quan em poso a caminar no sóc l'Espinàs, sinó un foraster discret, obert a totes les sorpreses i disposat que la gent es preguntin en veure'm: 'Què deu fer aquest sonat que es passeja amb una llibreta?'»

A peu per l'Alt Camp (La Campana) també és el més personal dels seus viatges, en tant que hi afegeix reflexions sobre diversos temes: «Això deu ser l'edat i també la influència de *Relacions particulars*, que acabava d'enllestir i que em va fer observar no només l'exterior, sinó també a mi mateix.»

L'escultura guanyadora dels premis Vila de Cambrils lluirà a la rotonda del Patronat de Turisme del municipi

Els premis Vila de Cambrils 2007 bequen un treball sobre el parlar cambrilenc

MIREIA LACÀRCEL / Cambrils
● Els premis de la Vila de Cambrils es van celebrar ahir a l'Ajuntament del municipi del Baix Camp. Aquest any van coincidir 4 premis diferents:

el de fotografia, el de pintura, el d'escultura en espai públic i l'entrega d'una beca de recerca. El guardó per escultura va ser per a l'obra *A tota vela*, de l'artista José Ángel Merino

López, i s'instal·larà a la rotonda cambrilenc on hi ha el Patronat de Turisme. La beca de recerca d'aquest any es va dedicar a un estudi sobre el parlar cambrilenc, de Pere Navarro.

Una vela de quatre tones d'acer inoxidable canviarà el paisatge de la costa de Cambrils. I és que des d'altamar, es podrà observar una gran xarxa grisa sense cap tipus de subjecció que fa milles gràcies al vent que prové de mar. Aquesta imatge, és justament la que vol transmetre *A tota vela*, una escultura de l'artista de Jaén, José Ángel Merino López, i que ahir va ser la guanyadora del segon concurs d'escultura en espai públic de Vila de Cambrils 2007. Merino, després de guanyar ahir el guardó, té l'encàrrec del consistori cambrilenc d'elaborar el monument per situar-lo a la rotonda que hi ha davant de mar, i on està situat el Patronat de Turisme del municipi. L'escultor descrivia així la seva obra: «és una sola vela al vent, sense lligams, perquè representa una imatge de llibertat, de progrés i de descobriment». A més, Merino troba molt adequat el lloc on es col·locarà ja que interpreta que la «rotonda realçarà el monument, i el monument donarà personalitat a la rotonda».

Aquest, però, no va ser l'únic premi que es va repartir. Ahir el matí, el fillol cambrilenc, Pere Navarro, va veure com es complia un dels seus somnis, ser l'escollit per rebre

El monument guanyador i al darrera, el seu autor. / M.L.

la beca de recerca pel seu treball *El parlar de Cambrils. Estudi fonètic, morfosintàctic i lèxic*. Aquest estudi, en què ja ha començat a treballar, és realment especial per a ell, ja que fa anys que vol fer-lo conjuntament amb un company

de professió i bon amic, Josep Lluís Savall Rom, que va morir ara fa un any. Justament per aquest motiu és tan especial, perquè amb la seva tasca en aquest treball, Navarro farà un petit homenatge pòstum al seu amic.

PREMIATS

21è Premi de Fotografia

- *Vida Rural*, d'Albert Porres
- *Las cadenas*, de G. Sergio Tello Soler
- *Transición*, de Carmelo Rodrigo
- *Chandra*, de Miguel Parreño
- *Federica*, de Carles Verdú
- *Alineados*, de José Ramón Moreno
- *Terminal*, de José A. Torres
- *Sense Títol*, de Juan Jesús Huelva
- *Omorate*, de Jesús Jaime Mota
- *Movimiento*, de José A. Torres

7a Beca de Recerca

- *El parlar de Cambrils. Estudi fonètic, morfosintàctic i lèxic*, de Pere Navarro

2n Concurs d'Escultura en Espai Públic

- *A tota vela*, de José Ángel Merino

27è Premi de Pintura

- Premi de promoció local: *Sense Títol-2 (Serie Pétreos)*, de Cristina Sánchez
- Primer Premi: *Rostre*, de Vall Karsunke
- Segon Premi: *Mediterrània*, de Sebastià Agell
- Tercer Premi: *Vent d'estiu, 2007*, de Jaume Amigó

► Gala benèfica a l'auditori de Vila-seca.

L'Orquestra Simfònica del Vallès va protagonitzar el concert de la gala benèfica contra la leucèmia, que es va organitzar divendres a la nit a l'Auditori Josep Carreras de Vila-seca. Dirigida per José Antonio Sainz Faro, l'orquestra va interpretar un repertori basat en la Viena imperial, amb obres de Strauss, Brahms, Txaikovski i Rossini. La gala la van organitzar la Fundació Internacional Josep Carreras i l'Obra Social Fundació «la Caixa». / EL PUNT

